

У молодшому шкільному віці формування медіакомпетентності відбувається на початковому етапі. У цей період діти тільки починають опановувати різні види медіатехніки і знайомитись із засобами масової інформації. Ми згодні з учителями-практиками, які брали участь в опитуванні, що важливу роль у цьому процесі відіграють доцільно дібрані методи.

Результати нашого експерименту дозволяють нам стверджувати, що формуванню медіакомпетентності молодших школярів сприятимуть методи, які можна класифікувати так: за джерелами отриманих знань (наочні (ілюстрація і демонстрація медіатекстів); словесні (розповідь, бесіда, пояснення); практичні (виконання завдань практичного характеру на матеріалі медіа); за рівнем пізнавальної діяльності (пояснювально-ілюстративні (повідомлення вчителем певної інформації про медіа, сприйняття і засвоєння цієї інформації учнями); репродуктивні (розробка і застосування педагогом різних вправ і завдань на матеріалі медіа); проблемні (проблемний аналіз певних ситуацій або медіатексту з метою розвитку критичного мислення); частково-пошукові або евристичні, дослідні [2].

Основні висновки. Застосування методів, спрямованих на формування медіакомпетентності молодших школярів, забезпечує результативність і ефективність зазначеного процесу, а також сприяє підвищенню інтересу і мотивації дітей до роботи з медіа.

ЛІТЕРАТУРА

1. Концепція впровадження медіа-освіти в Україні. URL: http://www.ispp.org.ua/news_44.htm (дата звернення: 22.05.2018).
2. Медіаосвіта та медіаграмотність : підручн. / ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенюк; за наук. ред. В. В. Різуна. – К. : Центр вільної преси, 2012. – 352 с.
3. Федоров А. В. Медиакомпетентность личности : от терминологии к показателям / А. В. Федоров // Инновации в образовании. – 2007. – № 10. – С. 75–108.
4. Чельшева И. В. Медиаобразование для родителей : освоение семейной медиаграмотности / И. В. Чельшева. – Таганрог : Изд-во ТТИ ЮФУ, 2008. – 184 с.

Діана Пономаренко,

студентка 2 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **Г.А. Удовиченко,**

ст. викл. (БДПУ)

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЯ УРОКІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ З ЕЛЕМЕНТАМИ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Постановка проблеми. Основною метою навчання іноземної мови на сучасному етапі розвитку середньої освіти, згідно з Державним освітнім стандартом, є формування іншомовної комунікативної компетенції, тобто здатність учня початкової школи використовувати мову як інструмент

міжкультурного спілкування [1]. Більшість сучасних науковців (Л. Биркун, І. Зимня, О. Коваленко, О. Коломінова, О. Косенко, В. Плахотник, Л. Пироженко, О. Пошетун, В. Редько, С. Роман, Г. Селевко та ін.), ефективним засобом реалізації цієї мети вважають активне використання сучасних інтерактивних технологій, що стимулюють процес пізнання, викликають інтерес, створюють комфортні умови навчання, за яких кожен учень відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність [2]. Розвиток іншомовної комунікації учнів початкової школи на основі проблемного навчання, на нашу думку, є актуальним і потребує як вирішення, так і перспектив подальшого розвитку.

Метою нашої роботи є аналіз застосування технологій проблемного навчання на уроках англійської мови в початковій школі.

Сьогодні, під проблемним навчанням розуміють таку організацію навчальних занять, яка припускає створення під керівництвом учителя проблемних ситуацій і активну самостійну діяльність учнів, внаслідок чого, і відбувається творче оволодіння знаннями, вміннями й навичками [5].

Аналіз досліджень і публікацій. Питаннями й розробкою проблемного навчання займалися М. Махмутов, І. Лернер, І. Ільницька, О. Матюшкін, Р. Малафєєв та інші. Вчений Г. Селевко зазначає, що проблемність являє собою одну з головних закономірностей процесу пізнання, з урахуванням алгоритмічних і цілеспрямованих пізнавальних завдань, які учні розв'язують під керівництвом учителя, і активно засвоюють нові знання. Науковець виділяє чотири умови виникнення проблемного навчання згідно з якими пропонує п'ять типів проблемних уроків: уроки з окремими проблемними питаннями; уроки, весь хід яких присвячений розв'язанню великої загальної проблеми; урок – проблемна лекція; уроки-диспути; уроки-семінари та ін. [6].

На думку О. Матюшкіна, основною категорією проблемного навчання є проблемна ситуація, що визначається як «особливий вид розумової взаємодії об'єкту й суб'єкту, що характеризується таким психічним станом суб'єкта (той, хто вчиться) при вирішенні їм задач, що вимагає виявлення (відкриття або засвоєння) нових, раніше суб'єкту невідомих знань або способів діяльності» [3]. Для підвищення мотивації навчання англійської мови слід пропонувати проблемні ситуації, які зацікавлюють учнів і є на разі актуальними. Кожне завдання спрямовується на розв'язання проблеми за допомогою дискусій, обміну репліками, невеликими висловлюваннями понадфразового рівня чи діалогами. Важливим є посилення на тексти, що значно полегшує комунікацію, сприяє кращому засвоєнню матеріалу. Структура кожної проблемної ситуації є чіткою, послідовною та доступною для розуміння. Відповідно до цього у кожному проблемному завданні виділяють: 1) мету – практичну, освітню, розвивальну та виховну; 2) рівень складності завдання; 3) час, потрібний для його виконання; 4) різноманітні опори та додатковий матеріал; 5) форми діяльності, в яких реалізується виконання конкретного завдання: індивідуальна робота, робота в парах і т.п.; у структуру завдання входить також процедура послідовності його подання вчителем та інструкція послідовності дій у розв'язанні проблеми засобами англійської мови.

Урок англійської мови в початковій школі з використанням

технології проблемного навчання виглядає як послідовність навчальних проблем, що створює вчитель. Він вислуховує різні точки зору учнів, координує та спрямовує творче мислення за допомогою системи запитань, коректно виправляє помилки, надає диференційовану допомогу, допомагає опанувати навички роботи з різними джерелами інформації.

Висновок. Отже, використання проблемних ситуацій та завдань на уроках англійської мови в початковій школі значно полегшує засвоєння учнями англійськомовного матеріалу з будь-якої теми, спонукає до мислення та вчить відшукувати способи розв'язання проблем, що сприяє формуванню особистості молодшого школяра.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державний стандарт початкової освіти. URL: <http://nus.org.ua/news/uryad-opublikuvav-novyj-derzhstandart-pochatkovoyi-osvity-dokument>. (дата звернення 28.08.2018).
2. Котенко О.В., Соломаха А. В. Методика навчання іноземних мов у початковій школі: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. К. : Київ. Ун-т ім. Б. Грінченка, 2013. 356 с. URL: <http://www.twirpx.com/>. (дата звернення 28.08.2018).
3. Матюшкин А.М. Психология мышления. Мышление как разрешение проблемных ситуаций/под ред А. А. Матюшкиной. Москва, 2017. 204 с.
4. Пометун О.І. Енциклопедія інтерактивного навчання. Київ, 2007. 44 с.

Марина Стельмах,

студентка 3 курсу

Факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **Т. В. Ніконенко**

ст. викл. (БДПУ)

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ LEGO-ТЕХНОЛОГІЙ (6 ЦЕГЛИНОК) НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Актуальність. Прийшовши до першого класу, учні швидко вчаться розуміти, що навчання та гра – різні речі, які між собою ніяк не пов'язані. Уроки для них швидко стають дуже нудними, але проблема в тому, що у такому віці молодші школярі ще хочуть та мають гратися. Звісно, вчити учнів арифметиці треба, але можна робити це не нудно, а навпаки, оригінально та весело. За допомогою всього 6 цеглинок можна навчити першокласників рахувати, ділити ціле на частини і навіть розуміти дробі, послідовно розділяючи конструктор.

Мета дослідження. Розкрити особливості використання LEGO-технологій (6 цеглинок) на уроках математики в умовах Нової української школи.

Сутність дослідження. Історія LEGO почалася ще в Данії у 1932 році, коли тесля Оле Кірк Крістіансен зробив для свого сина звичайну дерев'яну іграшку і вже в 1960-х роках минулого століття цей конструктор